

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 8Nt/27/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2520010165
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Kondllová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2021:2520010165.1

Uznesenie

Okresný súd Piešťany v senáte zloženom z jeho predsedníčky JUDr. Andrey Kondllovej a prísediacich Jozefa Drinku a Evy Lechnerovej v trestnej veci odsúdeného D. B. pre zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b), odsek 4 písmeno b) Trestného zákona a iné, o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, na verejnom zasadnutí 13. septembra 2021, takto

rozhodol:

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku súd návrh odsúdeného D. B., nar. X.X.XXXX v A., trvale bytom A., t.č. vo výkone trestu v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov, na povolenie obnovy konania pôvodne vedeného na Okresnom súde Piešťany sp. zn. 16T/71/2017, odsúdeného pre zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b), odsek 4 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona, z a m i e t a , nakoľko neboli zistené podmienky obnovy konania uvedené v § 394 Trestného poriadku.

odôvodnenie:

Okresnému súdu Piešťany bol 15. júla 2020 doručený návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania pôvodne vedeného na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 16T/71/2017. Svoj návrh odôvodnil tým, že novou skutočnosťou skôr neznámou je tá okolnosť, že sa upravilo ustanovenie § 394 odsek 4 o písmeno b) Trestného poriadku, podľa ktorého strata účinnosti právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia podľa čl. 125 odsek 3 Ústavy voči rozsudku vydanému na základe aplikácie takého právneho predpisu, je skutočnosťou skôr neznámou, ak tento rozsudok nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný.

Dňa 29. apríla 2021 bolo súdu doručené doplnenie návrhu, ktoré odsúdený podal prostredníctvom obhajcu, a to s poukazom na skutočnosť skôr neznámu, ktorou je strata účinnosti právneho predpisu, keď odsudzujúci rozsudok bol vydaný na základne aplikácie právneho predpisu, ktorý stratil účinnosť a tento nebol vykonaný. Osobitný kvalifikačný pojem podľa § 138 písmeno e) Trestného zákona a jeho aplikácia vychádzali v čase vyhlásenia rozsudku z výkladu Trestného zákona vychádzajúceho zo stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Tpj 78/2011 prijatého 12.12.2011. Zákonom č. 214/2019 Z. z. z 26. júna 2019, ktorým sa mení a dopĺňa Trestný zákon došlo k zmene ustanovenia § 212 Trestného zákona, nakoľko zaužívaný výklad Trestného zákona vychádzajúci z označeného stanoviska podľa zákonodarcu nezodpovedal požiadavke primeranosti trestu z hľadiska jeho výmery. Zákon č. 214/2019 Z. z. nadobudol účinnosť 1.8.2019. Obhajca ďalej uviedol, že vo vzťahu k právnemu posúdeniu skutku a tiež k možnosti ukladania trestu za skutok, je v súvislosti s označenou novelou Trestného zákona možné konštatovať, že:

- ak by k spáchaniu skutku došlo po nadobudnutí účinnosti zákona č. 214/2019 Z. z., skutok by nemohol byť právne kvalifikovaný ako zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b), odsek 4 písmeno b) Trestného zákona s použitím § 138 písmeno e) Trestného zákona, ale ako prečin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, a taktiež,
- ak by k vyhláseniu odsudzujúceho rozsudku došlo po nadobudnutí účinnosti zákona č. 214/2019 Z. z., (hoci skutok bol spáchaný pred jeho účinnosťou), súd by s poukazom na § 2 odsek 1 Trestného zákona

mohol trest ukladať podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší a teda taký skutok kvalifikovať ako prečin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona.

Obhajca tiež uviedol, že odsúdený sa povolenia obnovy konania domáha vzhľadom na uvedené skutočnosti a to s poukazom na ustanovenie § 394 Trestného poriadku, keď skutočnosťou skôr neznámou je strata účinnosti právneho predpisu, odsudzujúci rozsudok Okresného súdu Piešťany bol vydaný na základe aplikácie právneho predpisu, ktorý stratil účinnosť a tento rozsudok nebol vykonaný. Absencia procesného ustanovenia umožňujúceho reflektovať zmenu zákona, ktorá je pre odsúdeného v dôsledkoch priaznivejšia, nie je v súlade so základnými zásadami trestného práva a princípmi spravodlivosti.

Na verejnom zasadnutí odsúdený predložil súdu doplnenie návrhu na povolenie obnovy konania, v ktorom uviedol, že namieta porušenie čl. 48 Ústavy SR: Každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti, aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom. Krajský súd v Trnave rozhodoval bez jeho prítomnosti napriek tomu, že v stanovenom čase, a to 4 dni pred pojednávaním doručil právoplatnú práceneschopenku s jeho žiadosťou o odročenie pojednávania, na ktorom chce byť prítomný, pretože sa chce vyjadriť. Súd napriek tomu toto pojednávanie vykonal aj bez jeho prítomnosti, bez prítomnosti jeho advokáta, takže na súde absentovala žalovaná strana. Ďalej chce, aby súd ešte raz vypočul svedka A., ktorý chce uviesť skutočnosti súdu vopred neznáme, ktoré by úplne zvrátili priebeh ako hlavného pojednávania, tak aj dôkazov potvrdzujúcich jeho vinu.

Súd na verejnom zasadnutí vypočul odsúdeného, oboznámil návrh odsúdeného, doplnenie návrhu, aktuálny odpis registra trestov, podstatný obsah spisu Okresného súdu Piešťany 16T/71/2017, najmä rozsudok Okresného súdu Piešťany z 23. mája 2018, sp. zn. 16T/71/2017, ako aj uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 6. decembra 2018, sp. zn. 5To/121/2018.

Z dokazovania vyplynulo, že D. B. bol rozsudkom Okresného súdu Piešťany z 23. mája 2018, sp. zn. 16T/71/2017, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 6. decembra 2018, sp. zn. 5To/121/2018 uznaný za vinného zo zločinu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b), odsek 4 písmeno b) Trestného zákona s použitím § 138 písmeno e) Trestného zákona a iné a bol mu uložený ďalší úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov nepodmienečne so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia a trest prepadnutia vecí, a to 1 ks čiernej plátennej tašky s obsahom 1 ks tmavá kukla s výrezom na oči a 1 pár záhradných rukavíc a to 1 ks červeno čierny pajser o dĺžke 48 cm, 3 ks skrutkovačov, 1 ks kladivko na sklo červenej farby o dĺžke 15 cm, 1 ks kladivko tesárske s čiernou rúčkou o dĺžke 26 cm, 1 ks skrutkovač s bitmi s čierno žltou rúčkou o dĺžke 27 cm, 1 ks červeno čierny pajser o dĺžke 30 cm, 1 ks hasiaci kľúč s čiernou rúčkou o dĺžke 31 cm, 1 ks pákové nožnice červenej farby s čiernymi rúčkami o dĺžke 61 cm, 1 ks pajser veľký červeno čierny o dĺžke 70 cm, 1 ks kufrík s detským motívom o rozmeroch 65 cm x 23 cm x 10 cm s obsahom 32 zväzkov kľúčov, niekoľko samostatných kľúčov, jeden zväzok troch šedých diaľkových ovládačov, jeden zväzok AUDI kľúčov, jeden kľúč zn. Mercedes, jeden ks kľúča Citroen s bezpečnostným kľúčom, tri samostatné bezpečnostné kľúče, 3 motýľkové bezpečnostné kľúče a z toho dva o dĺžke 6,5 cm, jeden o dĺžke 16,5 cm a veľká cestovná taška čiernej farby so zapínaním na zips s dvoma ušami, dvoma kolieskami o dĺžke 70 cm. Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku bol obžalovaný zaviazaný nahradiť poškodeným V. Š., nar. X.X.XXXX, trvalé bydlisko U., P. XXX/X, škodu vo 106,80 Eur a T. L., nar. XX.X.XXXX, trvalé bydlisko U., U. U. XXXX/X, škodu vo výške 317,40 Eur.

Z registra trestov vyplýva, že D. B. bol doposiaľ 17-krát súdne trestaný, a to najmä pre majetkovú trestnú činnosť, pričom v troch prípadoch sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený.

Okresný súd Piešťany už o povolení obnovy konania vo veci tunajšieho súdu rozhodoval pod sp. zn. 8Nt/43/2019, kde uznesením zo 4. decembra 2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave z 13. februára 2020, sp. zn. 6Tos/11/2020 bol návrh na povolenie obnovy konania pôvodne vedeného na Okresnom súde Piešťany sp. zn. 16T/71/2017 zamietnutý, nakoľko neboli zistené podmienky obnovy konania uvedené v § 394 Trestného poriadku. V tomto prípade odsúdený žiadal o povolenie obnovy konania z dôvodu, že od 1.8.2019 prišlo k zmene ustanovenia § 212 Trestného zákona a teda skutok, ktorý spáchal by bol posudzovaný miernejšie, pričom jemu bol za jednu krádež uložený trest odňatia slobody vo výške 7 rokov, čo je neprimerané.

Obhajca na verejnom zasadnutí uviedol, že v plnom rozsahu sa pridrižiava písomne podaných dôvodov na obnovu konania, odsúdeného informoval o skutočnostiach, ktoré uviedla prokurátorka, najmä toho,

že v Trestnom poriadku absentuje ustanovenie, ktoré umožňuje domáhať sa obnovy konania v prípade zmeny zákona. Týchto skutočností sú si vedomí, má však za to, že absencia procesného ustanovenia, ktoré materiálne naplní obsah práva odsúdeného na miernejší trest vyplývajúci zo zmeny zákona môže byť v rozpore s Chartou základných práv občana EÚ podľa článku 49, ktorý hovorí, že ak po spáchaní trestného činu zákon ustanoví miernejší trest, tento sa mu uloží. Obhajca súdu navrhol, aby návrhu vyhovel a zodpovedal, či je v súlade s chartou občana EÚ, ak procesný predpis neumožní materiálne naplnenie práva odsúdeného na miernejší trest, ak miernejší trest vyplýva zo zmeny zákona.

Prokurátorka na verejnom zasadnutí uviedla, že navrhuje žiadosť odsúdeného zamietnuť. K návrhu na výsluch svedka F. uviedla, že tento bol v konaní pred súdom riadne vypočutý a jeho výpoveď bola vyhodnotená súdmi všetkých inštancií. Pokiaľ ide o doplnenie návrhu, že odsúdený vidí porušenie svojich práv v tom, že predložil doklad o práceneschopnosti na konanie pred krajským súdom, prokurátorka uviedla, že uvedenú skutočnosť tvorili jeho dovolacie námietky. K tomu sa vyjadrovala aj prokuratúra s tým, že na ospravedlnenie z pojednávania nestačí len samotné predloženie práceneschopnosti, ale z tohto musí byť aj zrejmé, a to odborným vyjadrením lekára, že zdravotný stav neumožňuje účasť na tomto konkrétnom úkone podľa § 120 odsek 2 Trestného poriadku, a to tak, že odsúdený by sa ho nemohol zúčastniť bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu alebo z dôvodu nebezpečenstva rozšírenia nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby. Uvedené okolnosti ospravedlnenie neobsahovalo, preto nebolo krajským súdom riadne akceptované. Prokurátorka poukázala aj na skutočnosť, že lustráciami bolo zistené, že odsúdený bol prepustený z výkonu trestu 3.9.2018 a na ďalší výkon trestu nastúpil až 26.1.2019, teda v čase konania verejného zasadnutia na krajskom súde nevznikli u neho dôvody povinnej obhajoby, ku dňu 6.12.2018 teda nemusel mať obhajcu. Bolo teda výlučne v moci odsúdeného si obhajcu na uvedené pojednávanie zabezpečiť. Prokurátorka tiež uviedla, že za dôvod obnovy konania nepovažuje ani zmenu predpisu vo vzťahu k § 394 odsek 4 písmeno b) Trestného poriadku. K uvedenému sa vo vzťahu k odsúdenému podrobne zaoberala Generálna prokuratúra Slovenskej republiky v stanovisku, pričom je zrejmé, že zmena zákona medzi podmienky na obnovu konania nepatrí. V tomto prípade by muselo ísť o vyslovenie nesúladu zákona, ktorý sa aplikoval pri ukladaní trestu odsúdenému, Ústavným súdom Slovenskej republiky tak, ako to bolo vysvetlené na príklade asperačnej zásady 41 odsek 2 Trestného zákona. V danom prípade došlo však len k novele § 212 Trestného zákona, pričom skoršie znenie tohto zákona, ktoré bolo použité pri ukladaní trestu odsúdenému nebolo vyslovené ako protiústavné, a to ani vo vzťahu k judikátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorého bola jeho právna vec právne posúdená.

Podľa článku 125 odsek 3 Ústavy Slovenskej republiky, ak ústavný súd svojím rozhodnutím vysloví, že medzi právnymi predpismi uvedenými v odseku 1 je nesúlad, strácajú príslušné predpisy, ich časti, prípadne niektoré ich ustanovenia účinnosť. Orgány, ktoré tieto právne predpisy vydali, sú povinné do šiestich mesiacov od vyhlásenia rozhodnutia ústavného súdu uviesť ich do súladu s ústavou, s ústavnými zákonmi a s medzinárodnými zmluvami vyhlásenými spôsobom ustanoveným zákonom, a ak ide o predpisy uvedené v odseku 1 písm. b) a c), aj s inými zákonmi, a ak ide o predpisy uvedené v odseku 1 písm. d), aj s nariadeniami vlády a so všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy. Ak tak neurobia, také predpisy, ich časti alebo ustanovenia strácajú platnosť po šiestich mesiacoch od vyhlásenia rozhodnutia.

Podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku, obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 394 odsek 4 písmeno b) Trestného poriadku, skutočnosťou skôr neznámou podľa odsekov 1 až 3 je aj strata účinnosti právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia podľa čl. 125 odsek 3 ústavy voči rozsudku vydanému na základe aplikácie takého právneho predpisu jeho časti alebo niektorého ustanovenia, ak tento rozsudok nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný.

Podľa § 397 odsek 2 Trestného poriadku, o návrhu na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozhodnutím súdu, rozhoduje iný samosudca alebo iný senát súdu, ktorý vo veci rozhodol v prvom stupni.

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku, súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno napraviť právoplatné rozhodnutie, ktoré je v rozpore so skutkovým stavom veci, pretože dodatočne vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy, ktoré v pôvodnom konaní súdu neboli známe a súčasne tieto skutočnosti sú tak závažné, že odôvodňujú zásah do stability a nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia. Konanie o povolení obnovy konania sa obmedzuje len na zistenie, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme. Za skutočnosti súdu skôr neznáme v zmysle § 394 odsek 1 Trestného poriadku sa považujú také, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa týka návrh na obnovu konania. Takouto skutočnosťou je objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Za dôkazy súdu skôr neznáme sa považujú predovšetkým dôkazy, ktoré neboli vykonané v pôvodnom konaní alebo v pôvodnom konaní boli síce vykonané, ale s novým obsahom odlišným od obsahu v pôvodnom konaní vykonaných dôkazov. Dôkazom súdu skôr neznámym v súlade s ustanovením § 394 odsek 1 Trestného poriadku môže byť popri dôkazu doteraz nevykonaného aj dôkaz v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom.

V konaní o povolení obnovy konania nemôže súd preskúmať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa pri rozhodovaní súd vyrovnal so všetkými okolnosťami a s obhajobou obvineného. Konanie o návrhu na povolenie obnovy konania nie je konaním založeným na revíznom princípe. V konaní o povolenie obnovy nemožno preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Konanie o povolení obnovy sa v zmysle ustanovenia § 394 odsek 1 Trestného poriadku obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Obnova konania ako mimoriadny opravný prostriedok v trestnom konaní je založená na skúmaní a hodnotení nových dôkazov a skutočností, ktoré sú súdu predložené ako reálne dôkazy a skutočnosti, a súd musí skúmať, či v pôvodnom konaní tieto nové dôkazy a skutočnosti boli súdu známe, a či majú význam v trestnom konaní z hľadiska ustanovenia § 394 odsek 1 Trestného poriadku.

Odsúdený odôvodnil návrh na povolenie obnovy konania zmenou ustanovenia § 212 Trestného zákona oproti predchádzajúcej úprave, vo vzťahu ku ktorej má byť skutočnosťou skôr neznámou strata účinnosti právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia podľa čl. 125 odsek 3 ústavy.

Článok 125 odsek 3 Ústavy Slovenskej republiky upravuje konanie o súlade právnych predpisov. Ide o realizáciu abstraktnej formy kontroly ústavnosti, účelom ktorej je dosiahnuť odstránenie takých právnych noriem z právneho poriadku, ktorú sú v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky alebo ústavnými zákonmi. Výsledkom tejto rozhodovacej činnosti je meritórne rozhodnutie ústavného súdu - nález, s výnimkou rozhodovania vo veci samej, kde podľa zákona ústavný súd rozhoduje formou uznesenia. Avšak ku zmene znenia skutkovej podstaty trestného činu krádeže v ustanovení § 212 Trestného zákona došlo legislatívnym procesom, konkrétne prijatím zákona č. 214/2019 Z.z. z 26. júna 2019, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 300/2005 Z.z., teda Trestný zákon v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, s účinnosťou od 1. augusta 2019. K zmene skutkovej podstaty teda nedošlo v rámci konania pred ústavným súdom, ale novelizáciou právneho predpisu, preto zmena tohto ustanovenia nie je právnou skutočnosťou skôr neznámou tak, ako to má na mysli ustanovenie § 394 odsek 4 písmeno b) Trestného zákona.

Odsúdený ďalej v návrhu uviedol, že absencia ustanovenia umožňujúceho reflektovať zmenu zákona, ktorá je pre odsúdeného v dôsledkoch priaznivejšia, nie je v súlade so základnými zásadami trestného práva a princípmi spravodlivosti. Uviedol, že z toho dôvodu, a keďže zmena zákona je pre páchatela priaznivejšia, je potrebné obnovu konania povoliť.

Trestný zákon zakotvuje zásadu posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu podľa zákona účinného v čase, kedy bol trestný čin spáchaný. Použitie retroaktivity v prospech páchatela prichádza do úvahy iba v prípade, ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony. V súdenom prípade bol rozsudok vyhlásený 23. mája 2018, pričom právoplatnosť nadobudol 6. decembra 2018, a to v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo 6. decembra 2018, sp. zn. 5To/121/2018. Zmena ustanovenia § 212 Trestného zákona nadobudla účinnosť 1. augusta 2019, teda

tak v čase po vynesení rozsudku, ako aj po nadobudnutí jeho právoplatnosti. Dôvodom obnovy konania môžu byť len tie skutočnosti, ktoré nastali do vyhlásenia rozhodnutia súdu (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 20. augusta 2009, sp. zn. 6Obo/57/2009). Preto obnova konania z dôvodu zmeny ustanovenia § 212 Trestného zákona s účinnosťou od 1. augusta 2019 nie je prípustná, ktorú okolnosť okresný súd odôvodnil už v uznesení zo 4. decembra 2019, sp. zn. 8Nt/43/2019, ktorým bol návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania právoplatne zamietnutý, a na ktoré v podrobnostiach odkazuje.

K argumentu odsúdeného, že krajský súd vykonal verejné zasadnutie 6. decembra 2018 v jeho neprítomnosti, hoci bol v tom čase práceneschopný, o čom doručil súdu potvrdenie, ako aj žiadosť o odročenie, je potrebné uviesť, že krajský súd vykonal verejné zasadnutie v súlade s Trestným poriadkom. V súlade s ustanovením § 120 odsek 2 Trestného poriadku sa na ospravedlnenú neúčast' obžalovaného zo zdravotných dôvodov vyžaduje predložiť aj vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že mu jeho zdravotný stav neumožňuje účasť na úkone, a to bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu alebo z dôvodu nebezpečenstva rozšírenia nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby, ktorú povinnosť si obžalovaný v danom prípade nesplnil, čo odvolací súd konštatoval v odôvodnení uznesenia. Dôležité je tiež poznamenať, že k splneniu zákonných podmienok na vykonanie verejného zasadnutia v tejto trestnej veci sa vyjadril aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v rámci dovolacieho konania, a to v uznesení z 10. júna 2020, sp. zn. 5Tdo/24/2020, kde konštatuje, že verejné zasadnutie bolo krajským súdom vykonané v neprítomnosti obvineného za splnenia zákonných podmienok, a pokiaľ si obvinený nesplní zákonnú povinnosť predložiť vyjadrenie ošetrojúceho lekára k svojmu zdravotnému stavu, nemôže sa následne dovolávať toho, že bolo postupom súdu porušené právo na obhajobu alebo právo na spravodlivý proces.

Odsúdený napokon v doplnení návrhu na povolenie obnovy konania uviedol, že novou skutočnosťou a dôkazom má byť výsluch svedka A. F., ktorý má uviesť skutočnosti, ktoré zvrátia priebeh hlavného pojednávania, ako aj dôkaznú situáciu. Avšak, zo spisového materiálu vyplýva, že svedok A. F. bol v pôvodnom konaní riadne vypočutý, pričom súd sa s jeho výpoveďou náležite zaoberal. Z odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Piešťany z 23. mája 2018, sp. zn. 16T/71/2017 vyplýva, že súd túto výpoveď vyhodnotil ako neverohodnú a účelovú. Vychádzajúc z uvedeného, súd návrh odsúdeného na doplnenie dokazovania výsluchom svedka A. F. neakceptoval, nakoľko odsúdený neuviedol aké nové a skôr neznáme skutočnosti majú byť výsluchom tohto svedka zistené.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného súd zistil, že u odsúdeného nie sú splnené podmienky na povolenie obnovy konania v zmysle ustanovenia § 394 odsek 1 Trestného poriadku, nakoľko nebolo preukázané, že by dodatočne vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, preto súd návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť a to do troch pracovných dní odo dňa jeho oznámenia. Sťažnosť sa podáva na Okresnom súde Piešťany, rozhoduje o nej Krajský súd v Trnave. Sťažnosť má odkladný účinok.